

ОЙ ТИ, ДІВЧИНО, З ГОРІХА ЗЕРНЯ

Слова І. Франка

ОЙ ТЫ, ДИВЧИНА, ЛЕСНОЙ ОРЕШЕК

Слова И. ФРАНКО

Перевод с украинского Т. ВОЛГИНОЙ

Moderato sostenuto

Ой ти, дів_чи - но, з го_рі - ха зер - ня, чом тво_є сер_день_ко -
Ой ты, див_чи - на, лес_ной о_ре - шек, сколь_ко в ре_чах тво_их

ко_лю - че тер - ня? Чом тво_ї ус_тось_ка - ти_ха мо_лит - ва,
кол_ких нас_ме - шек! Ви_жу, ус_та тво_и - слов_но мо_лит - ва,

а тво _ е сло _ во — ост _ ре, як брит _ ва? Чом тво_ї о _ чи
 а тво _ е сло _ во — ост _ ра _ я брит _ ва! Что ж тво_и о _ чи

f

ся _ ють тим ча _ ром, що то за _ па _ лю _ є сер_це по_жа _
 жар_ко пы_ла _ ют, в серд_це мя_теж_ном о _ гонь рас_ка_ля _

1.2.

_ ром?
 _ ют?

3.

яс_на_я зо_ ре!
ты-мо_е сча_ стье!

Ой ти, дівчино, з горіха зерня,
Чом твое серденько — колюче терня?
Чом твої устонька — тиха молитва,
А твое слово — острє, як бритва?
Чом твої очі сяють тим чаром,
Що то запалює серце пожаром?

Ох, тії очі — темніші ночі,
Хто в них задивиться, й сонця не схоче!
І чом твій усміх — для мене скрута —
Серце бентежить, як буря люта?
Ой ти, дівчино, ясна зоре!
Ти — мої радощі, ти — мое горе!

Ой ти, дівчино, з горіха зерня,
Чом твое серденько — колюче терня?
Тебе, видаючи, любити мушу,
Тебе кохаючи, загублю душу.
Ти — моя радість, ти — мое горе,
Ой ти, дівчино, ясна зоре!

Ой ты, дивчина, лесной орешек,
Сколько в речах твоих колких насмешек!
Вижу, уста твои — словно молитва,
А твое слово — острая бритва!
Что ж твои очи жарко пылают,
В сердце мятежном огонь раскаляют?

Ох, эти очи — темнее ночи,
Кто в них заглянет — и солнца не хочет!
Ты улыбнешься — я разум теряю,
Сердце напрасно свое усмиряю.
Ты — мое горе, ты — мое счастье,
Весь я, безумный, навек в твоей власти!

Ой ты, дивчина, лесной орешек,
Сколько в речах твоих колких насмешек!
С каждым денечком все больше люблю я,
Душу с тобой свою загублю я.
Навек, безумный, в твоей я власти,
Ты мое горе, ты — мое счастье!